

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΙΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΟΣΙΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝ»
31.1.2015

Μία νέα χρονιά άνετειλε ή αγάπη τοῦ Θεοῦ μέ τὸ 2015. Μὲ καθοριστικὰ γεγονότα γιὰ τὴν νέα πορεία τοῦ τόπου καὶ τῶν προσωπικῶν μας στόχων ξεκινήσαμε ἀπὸ τὸν πρῶτο μῆνα! Μὲ τὴν ἐλπίδα ν' ἀναστηθεῖ ὁ δοκιμασμένος μας κόσμος προχωροῦμε καὶ εὐχόμαστε!

Ἐμεῖς, ποὺ ἐναποθέτουμε τίς ἐλπίδες μας στὸν Μεγάλο Πατέρα μας, ὁ Ὅποιος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι θὰ εἶναι μαζί μας πάντοτε βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς πρὸς σωτηρία, αἰσιοδοξοῦμε πῶς τὰ προκείμενα θὰ τὰ ὀδηγήσει σὲ ἐπιτυχῆ ἔκβασι. Αὐτὴ εἶναι ή εὐχή καὶ ή προσευχή μας.

Ὅλοι μάλιστα οἱ Ἁγιορεῖτες Πατέρες ἔχουν ἐπιστρατευθεῖ ἐθελοντικὰ σὲ ἀδιάλειπτη προσευχή γιὰ τὴν εἰρήνευσι τοῦ κόσμου καὶ τὴν προστασία τῆς εὐλογημένης μας Πατρίδας.

Καὶ εἶναι πράγματι εὐλογημένος ὁ τόπος μας γιατί εἶναι ποτισμένος μὲ δάκρυα πίστεως καὶ μετανοίας, μὲ ἀσκητικούς ἀγῶνες πιστῶν, κατάμεστος μὲ ἱερὰ Μοναστήρια, Ναοὺς, Προσκυνήματα καὶ Ἀγιάσματα! Μὲ πληθὺν ἀγίων, μαρτύρων, ὁσίων καὶ ὁμολογητῶν τῆς Πίστεως!

Καὶ ἂν ἀναλογιστοῦμε πὼς τώρα στοὺς ἔσχατους καιροὺς, ἀνεδείχθησαν στὸ στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας μας νέοι φωστῆρες, ὅσοι πατέρες, ποὺ κατεκόσμησαν τῶν Ὁσίων Πατέρων τὸν Σύλλογο καὶ τῆς Ἀγιορειτικῆς Πολιτείας τὰ σεμνώματα, τῆς Ἐκκλησίας μάλιστα πρέσβεις καὶ ἱερὰ καταφύγια, γεμίζουμε μὲ ἐλπίδα καὶ αἰσιοδοξία γιὰ τὰ μέλλοντα, τὴν ὥρα ποὺ ἡ χορεία τῶν ἀγίων μας αὐξάνει καὶ στὶς ἡμέρες αὐτὲς τῆς ἀποστασίας.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ ἐλπίς καὶ προστασία πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἔρχεται μὲ τὰ εὐλογημένα Της τέκνα ποὺ καθαγιαστήκαν στὸ Ἱερὸ Περιβόλι Της νὰ μᾶς παρηγορήσει καὶ νὰ πληροφορήσει πὼς ζεῖ Κύριος ὁ

Θεός καὶ στὶς πονηρὲς αὐτὲς ἡμέρες τῆς ἀπιστίας καὶ μεγαλύνεται μὲ τὴν ἀνάδειξι νέων ὁσίων πατέρων, ποὺ ἔζησαν στὶς ἡμέρες μας καὶ ἀξιώθηκαν τῆς ἀγιότητος τὸν στέφανον.

Οἱ ὅσοι Πορφύριος καὶ Παΐσιος οἱ ἀγιορεῖτες εἶναι κοντὰ μας καὶ εὐχονται γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ Γένους μας. Σὲ ὅλη τους τὴ ζωὴ εἶχαν τὸ γόνυ τους κλιμένο ἐμπρὸς στὴν Κυρία τῶν Ἀγγέλων δεόμενοι ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας καὶ τώρα δεδοξασμένοι στοὺς οὐρανοὺς, ἀτενίζοντες τὸ Θεῖο Κάλλος τῆς Θεοτόκου, πρεσβεύουν μὲ θέρμη γι' αὐτὸν τὸν τόπο, ποὺ τὸν ἀγάπησαν πολὺ καὶ προφήτευσαν γιὰ τὴν σωτηρία του.

Ἔτσι θὰ ἤθελα σήμερα ποὺ ἀκροθιγῶς ἀναφέρθηκα στοὺς μῦστες τῆς Θεοτόκου, στοὺς ὁσίους Πορφύριο καὶ Παΐσιο καὶ τοὺς λοιπούς, νὰ στρέψω τὸν λόγο μου στὴν Παντάνασσα Θεοτόκο, τὴν Κυρία τοῦ Ἁγίου Ὅρους καὶ ὅλου τοῦ κόσμου τὴν Μητέρα, τὴν Τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ

καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ!

Πῶς ὅμως ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἄσημος νὰ ἐξυμνήσω τὴν «Κιβωτὸν τὴν χρυσοθεῖσαν τῷ πνεύματι», τὴν Ὅποιαν «οὐκ ἀνθρωπίνη γλῶσσα, οὐκ ἀγγέλων νοῦς ὑπερκόσμιος κατ' ἀξίαν εὐφημηῆσαι δύναται», κατὰ τὸν ἱερὸ Δαμασκηνό;

Ὁ «χορίαρχος καὶ τελετάρχης» πρωτοστάτης Ἄγγελος ποὺ κατὰ τοὺς ἀρχαίους καιροὺς «οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε» καὶ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνες ὡς μοναχὸς ἐμφανίσθηκε, ὁ τιμώτατος τῶν Ἀρχαγγέλων θεῖος Γαβριήλ ἐνώπιον τῆς ἱεροπρεποῦς Εἰκόνας τὸ «Ἄξιόν Ἔστιν», παρέδωσε, ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀρχαγγελικὸ ὕμνο: «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», καὶ τὰ λοιπὰ, στὸν θεοφιλέστατο ἐκεῖνο Μοναχό, ποὺ πόθησε νὰ ψάλλει ἀδιάλειπτα τὸν ἐξάισιο αὐτὸ ὕμνο τῆς Παναγίας καὶ παρακάλεσε τὸν ἄγνωστο

έπισκέπτη, πού ἦταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, νὰ καταγράψει τὸν ὕμνο, τοῦ παρέδωσε πλάκα καὶ ἔγραψε μὲ τὸ δάκτυλό του ὁ Ἀρχάγγελος τὸν πρωτάκουστο αὐτὸν ὕμνο, τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Καὶ θαῦμα ἐξαίσιο: τόσο βαθειὰ χαραχτήκαν τὰ γράμματα πάνω στὴν σκληρὴ πλάκα, ὅπως παλαιὰ οἱ θεοχάρακτες πλάκες τοῦ νόμου πού παρέλαβε ὁ Μωυσῆς στὸ θεοβάδιστο Ὅρος Σινά, σὰν νὰ γράφηκαν ἐπάνω σὲ ἀπαλὸ πηλό. Μετὰ εἶπε ὁ Ἀρχάγγελος στὸ Μοναχό, «ἀπὸ σήμερα καὶ στὸ ἐξῆς, ἔτσι νὰ ψάλλετε καὶ σεῖς καὶ ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι τὴν Παναγία».

Ὅτι καὶ νὰ ποῦμε, ἀδελφοί μου, γιὰ τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς», εἶναι ἐλάχιστα γιὰτὶ «πάντα ὑπὲρ ἔννοια, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια» καὶ «οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων Αὐτῆς»! Παρὰ ταῦτα ἅς τολμήσουμε νὰ προσεγγίσουμε τὸ θεῖο καὶ ἄρρητο κάλλος τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου, τῆς «μυστικῆς αὐγῆς», τῆς νοητῆς τοῦ Κυρίου ἡμέρας.

Ἡ Παναγία μας, κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη, «ἐποίησε τὸν Θεὸν υἱὸν ἀνθρώπου, τοὺς ἀνθρώπους υἱοὺς Θεοῦ, τοὺς ἀγγέλους ἀπέδειξεν ἀτρέπτους εἰς τὸ κακὸν καὶ μειζόνων χαρισμάτων αὐτοὺς ἠξίωσεν»! Αὐτὴ «μὲ τὰ χαρίσματά Της τὰ φυσικὰ καὶ ὑπερφυσικὰ καὶ θεία, ἔγινε ὅλου τοῦ κόσμου κόσμος καὶ ὅλης τῆς κτίσεως στολισμὸς καὶ καλλονὴ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων» (Ἁγ. Νικόδημος). Ἔτσι στὸ μακαριστὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου συναντᾶται ἡ ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγιότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀναφερόμενοι σήμερα στὴν ἀγία Της μορφή, ἃς ἐμπνευστοῦμε ἀπὸ τὸν ἀμόλυντο βίον Της, ἀπὸ τὴν ἄκρα πρὸς τὸν Θεὸν ὑπακοή Της, ἀπὸ τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν ἀγάπη Της πρὸς τὸν Θεό, ἀπὸ τὴν σιωπὴ καὶ ὑπομονή Της, ἀπὸ ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ ἦταν κοσμημένα!

Ἔτσι γίνεται τὸ πρότυπό μας πρὸς μίμησι, ἀλλὰ καὶ ἡ καταφυγὴ καὶ

ἡ προστασία, ἡ σκέπη καὶ βοήθεια τῶν πιστῶν, ἡ ἐλπίδα καὶ παράκλησις ὄλων, ἡ Ὁδηγήτρια καὶ Γερόντισσα πρὸς σωτηρία.

Ὁ ἱερός Ἄθωνας στὸν ὁποῖο μᾶς ἀξιώνει ἡ Παναγία μας νὰ ζοῦμε, τὸ ἅγιο Περιβόλι Της, ἔχει νὰ μᾶς διηγηθεῖ ἀναρίθμητα θαυμάσιά Της.

Κάθε ἱερὸ σκῆνωμα τοῦ Ὁρους ἔχει τὴν θαυμαστὴ Της παρουσία:

στὴν Μεγίστη Λαύρα ἡ Κουκουζέλισσα καὶ ἡ Οἰκονόμισσα,

στὴν Βατοπεδίου ἡ Βηματάρισσα καὶ ἡ Παραμυθία,

στὴν Ἰβήρων ἡ Πορταΐτισσα,

στὸ Χιλανδάρη ἡ Τριχεροῦσα,

στὴν Διονυσίου ἡ τοῦ Ἀκαθίστου,

στὴν Κουτλουμουσίου ἡ φοβερὰ Προστασία,

στὴν Παντοκράτορος ἡ Γερόντισσα,

στὴν Ζωγράφου ἡ Ἐπακούουσα,

στὴν Δοχειαρίου ἡ Γοργοεπήκοος,

στήν Φιλοθέου ἢ Γλυκοφιλοῦσα,
στήν Σιμωνόπετρα ἢ Ἐλαιοβρύτιδα,
στήν Ἁγίου Παύλου ἢ Μυροβλύτισσα,
στήν ἱερὰ Μονή μας τοῦ Ὁσίου Ξενοφῶντος ἢ Ὁδηγήτρια,
στήν Γρηγορίου ἢ Παλαιολογίνα καὶ ἡ Γαλακτοτροφοῦσα,
στήν Ἐσφιγμένου ἢ Ἀρσανιώτισσα,
στήν Ἁγίου Παντελεήμονος ἢ Ἱεροσολυμίτισσα.

Παντοῦ στὸν Ἱερό Ἄθωνα στὰ ἐρημητήρια καὶ στὰ κελλιά, στὶς Σκήτες καὶ στὰ Καθολικὰ τῶν Ἱερῶν Μονῶν θαυμάζουμε τὶς Ἱερές Μορφές τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ καὶ τὴν πολλὴν εὐλάβεια καὶ στοργή μὲ τὴν ὁποία ζοῦν τὴν ζωντανή Παρουσία τῆς Θεομήτορος οἱ Ἁγιορεῖτες Πατέρες. Τὴν τιμοῦν, τὴν προσκυνοῦν, τὴν δοξάζουν, τὴν ἀνυμνοῦν, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἅγια Ὁρθοδοξία μας διδάσκει καὶ παρέδωσε. Μπροστά Της καταθέτουν μὲ παρακλητικὴ εὐλάβεια ὅλα τὰ αἰτήματά τους διὰ ἑαυτοῦς

καὶ ἀλλήλους καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Θεοτόκος στὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι τὸ προσφιλέστερο καὶ γλυκύτερο ὄνομα, ἡ προσφυγή μας, ἡ Κυρία καὶ Προστάτις καὶ Ἐφορος τοῦ Ἱεροῦ μας Τόπου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγγυήτρια τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν.

Πόσα θαυμάσια μᾶς διηγοῦνται οἱ εὐλαβεῖς καὶ θεοτοκόφιλοι πατέρες τοῦ Ἄθωνα, πόσες ἐμφανίσεις καὶ ἐπεμβάσεις τῆς χάριτός Της. Πόσες μητρικὲς παρακλήσεις καὶ θωπεῖες ἱερές! Πόσες σωματικὲς καὶ ψυχικὲς θεραπείες! Πόσα θαυμάσια καὶ μεγαλουργήματα τῆς Παναχράντου! Αὐτὴ εἶναι ὁ Ταμίας ὅλων τῶν χαρίτων τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ταχεῖα εἰς βοήθεια καὶ προστασία, ἡ ἀκοίμητος Πρέσβυρα καὶ μεσίτρια.

Στὴν μνήμη μου ἔρχεται μία ἐπίσκεψί μου, πρὸ πολλῶν ἐτῶν σὲ ἐρημίτη Γέροντα, τὸν βρῆκα στὴν Καλύβη του ἄρρωστο. Τὸν προέτρεψα νὰ φροντίσει τὴν υἰεῖα του. Ἐκεῖνος μὲ ἀπλότητα καὶ σταθερότητα μοῦ ἀπάντησε: «Φροντίζει ἄλλος γιὰ μένα, λησμονεῖς ὅτι ἔχουμε φροντιστὴ

καὶ γιάτρισσα μοναδική τὴν μεγάλη μας Μητέρα;»

Εἶδα τὸ πρόσωπό του νὰ λάμπει ἀπὸ χαρὰ καὶ συγκίνησι καὶ συνέχισε: «Ἔχω προσωπική ἐμπειρία μ' ἓνα ἐξαισιόθαυμα ποὺ ἔγινε στὴν ἀναξιοτήτά μου πρὸ ἐτῶν. Εἶχα καὶ τότε ἀρρωστήσει βαρειά, ὅλο τὸ σῶμα μου ἦταν μιὰ πληγή, βασανιζόμουν, δὲν ἤθελα νὰ καταφύγω σὲ γιατρούς. Μία ἡμέρα ποὺ πονοῦσα ἀφόρητα, πῆγα μπροστὰ στὴν ἁγία Της Εἰκόνα καὶ ἔπεσα καταγῆς· μὲ δάκρυα τῆς εἶπα: Κυρία μου καὶ Δέσποινα ἐσένα ἔχω Γιάτρισσα, ἔτσι μᾶς ὑποσχέθηκες, ἐσὺ εἶσαι ἡ μόνη μου ἐλπίδα, γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ θερμά, ἢ πάρε με κοντά Σου ἢ γιάτρεψέ με, οἱ πόνοι μὲ κατέβαλαν. Ἀφοῦ ἀσπάστηκα τὴν ἁγία Της εἰκόνα, πῆρα τὸ ἀκοίμητο καντήλι Της καὶ ἄλοιψα μὲ τὸ λάδι τὸ πληγωμένο μου σῶμα· τὴν ἄλλη ἡμέρα εἶχαν πέσει οἱ πληγὲς σὰν λέπια ἀπὸ τὸ σῶμα μου».

Τί νὰ ὁμολογήσω καὶ γιὰ τὸν μακαριστὸ Γέροντα Συμεὼν τὸν Ξε-

νοφωντινό, πού μοῦ διηγήθηκε πῶς τόν θεράπευσε ἡ Παναγία μας ἡ Ὁδηγήτρια ἀπὸ ἀσθένεια πού τόν βασάνιζε χρόνια πολλά, καὶ τόν ἐπισκέφθηκε στὸ κελλί του τὴν ὥρα τοῦ πόνου, ὅταν τὴν ἐπικαλέσθηκε, ἐπάνω σὲ νεφέλη φωτεινὴ, καὶ τόν εὐλόγησε ἀπομακρύνοντας τὴν ἀσθένειά του καὶ ἀφήνοντας ἄρρητη εὐωδία στὸ κελλί του πού ἐπὶ ἡμέρες πολλές εὐωδίαζε.

Ἔτσι ἀντιμετωπίζουν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς οἱ εὐλαβεῖς Μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους καταφεύγοντας στὴν εὐσπλαχνία τῆς Παναγίας μας πού «τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέει» καὶ διαλύει τῶν «λυπηρῶν συμφορῶν τὰ νέφη».

Ἀκόμη δὲν λησμονῶ ἐκεῖνον τὸν μακάριο Καθηγούμενο πού νίκησε τὸν πειρασμὸ τοῦ πνευματικοῦ του παιδιοῦ διαβάζοντας ἐπὶ σαράντα ἡμέρες τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας μπροστὰ στὴν θαυματουργὴ εἰκόνα Της.

Ἐπίσης εἶναι νωπή στήν μνήμη μου ἡ συζήτησι με Γέροντα στίς Καρυές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πού με πίσι καὶ βεβαιότητα μοῦ εἶπε, σέ ἐρώτησί μου, γιά τὴν σωτηρία του: «Πιστεύω πὼς ἡ Παναγία μας πού ἐξήντα χρόνια τὴν ὑπηρετῶ καὶ ἀνάβω τὸ καντήλι Της θὰ με σώσει δωρεὰν με τίς ἅγιες πρεσβεῖες Της». Καὶ ἀναλογίστηκα τοὺς λόγους τοῦ Ἡλία Μηνιάτη πρὸς τὴν Προστασία τοῦ κόσμου: «Ἐλπίδα μου, καταφυγή μου, Μητέρα μου, ἓνα νεῦμα νὰ κάμεις πρὸς τὸν Υἱόν Σου δι' ἐμέ, ἐγὼ εἶμαι σωσμένος!» Ἔτσι οἱ φίλοι τῆς Παρθένου, οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἄθωνος ἀναφέρουν δοξολογητικὰ καὶ ἱκετευτικὰ ἀκατάπαυστα τὸ χαροποιὸν ὄνομά Της: «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» καὶ λαμβάνουν δι' Αὐτῆς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Οἱ ἱκεσίες τῶν Πατέρων δὲν ἀναφέρονται μόνον στήν προσωπική τους σωτηρία, ἀγκαλιάζουν ὅλη τὴν οἰκουμένη με τίς παρακλήσεις καὶ τοὺς χαιρετισμούς τους πρὸς τὴν Παναγία! Ἐγνώρισα Γέροντα πού σαρά-

ντα όλόκληρα χρόνια κρατοῦσε ἀκοίμητη τὴν κανδήλα τῆς Παναγίας προσευχόμενος γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου. Καὶ ἄλλον ποὺ ἀγρυπνοῦσε καθημερινά, προσευχόμενος στὴν Βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων, γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἀμετανόητους, τοὺς πειραζομένους καὶ τοὺς πλανεμένους.

Σ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν θησαυροφύλακα ὅλου τοῦ πλούτου τῆς Θεότητος κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἁγιορείτη, τὴν «πᾶσι χορηγοῦσαν καθαρισμόν τῶν πταισμάτων», ἃς προσφεύγουμε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅλοι ἐμεῖς ποὺ πιστεύουμε στὴν χάρι καὶ στὴν παρρησία Της.

Ὅλος αὐτὸς ὁ πλοῦτος τῶν θαυμάτων, ποὺ μᾶς παρέχει δωρεὰν ἢ Θεοτόκος καὶ ποὺ ὁμολογοῦμε ὄχι μόνον ἐμεῖς οἱ μοναχοί, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ πιστοί, δὲν εἶναι κάτι τὸ καινοφανὲς καὶ πρωτάκουστο στὴν συνείδησι τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ εἶναι γνωστὸ πὼς ὅλα τὰ καλὰ καὶ εὐλογημένα διὰ τῆς Θεοτόκου χαρίστηκαν στὸν κόσμον, ὅτι Αὐτὴ εἶναι ἡ

αίτια τῆς χαρᾶς καὶ εἰρήνης μας, Αὐτὴ ἐπισκιάζει τοὺς πιστοὺς καὶ ἰατρεύει τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας. Αὐτὴ «προΐσταται στοὺς οὐρανοὺς πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν», εἶναι «πάντων τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ καὶ προστάτης», ἡ παράκλησις καὶ ἐλεούσα.

Στὴν σύγχρονη ἀνήσυχη καὶ συγχυσμένη ἐποχὴ μας στίς ἀγχωμένες καὶ ἀπογοητευμένες ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα καρδιές τῶν ἀνθρώπων ἔρχεται ἡ Παντάνασσα Θεοτόκος νὰ διαλύσει τὴν σύγχυσι, νὰ κατευνάσει τὴν ταραχὴ, ν' ἀποδιώξει τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὸ σκοτάδι τῆς ἀβεβαιότητος καὶ νὰ ἐνσπείρει ἐλπίδα καὶ φῶς Χριστοῦ σὲ ὅλους μας, γιὰ νὰ βροῦμε τὸν δρόμον καὶ ἀσφαλῆ ὁδηγὸν στὴν δύσκολη πορεία τῆς ζωῆς μας. Ἡ Παναγία μας γίνεται λιμένας σωτηρίας τῶν χειμαζομένων ψυχῶν καὶ πύλη πού μᾶς εἰσάγει στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

«Ἐμνήσθην τῆς Θεοτόκου καὶ ἐσώθη ἡ ψυχὴ μου», ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Καὶ ἐμεῖς σήμερον προσεγγίσαμε τὴν ἁγία

Μορφή Της, διηγηθήκαμε ἐλάχιστα τῶν θαυμασίων Της, εὐφρανθήκαμε μὲ τὴν σκέψι τοῦ Ἁγίου Ὄνόματός Της. Ἄς διδαχθοῦμε ἀπὸ τοὺς θερμούς ικέτες Της καὶ ἄς ἀκολουθήσουμε τὶς θεῖες προτροπές τους. Οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ σύγχρονοι ὅσοι πατέρες μας ὑποδεικνύουν τὴν ἀναγκαιότητα, νὰ προσφεύγουμε στὸ πέλαγος τῆς Θεομητορικῆς ἀγάπης!

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ θεόπνευστοι Χαιρετισμοὶ Της ἀποτελοῦν ἰσχυρὰ βοηθήματα προσευχητικὰ γιὰ τὸν κάθε πιστό! Ἀκόμη καὶ ἡ ἀπλή ικεσία: «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς», γαληνεύει καὶ καθοδηγεῖ τὴν ψυχὴ μας, ὅπως καὶ οἱ ὕμνοι τῆς Παναγίας μας στὰ θεοτοκάρια.

Μὴν ἀμελοῦμε ἀδελφοί μου νὰ προσφεύγουμε στὴν Μεγάλῃ μας Μητέρα καὶ νὰ καταθέτουμε τὰ αἰτήματά μας στὴν στοργικὴ Της ἀγάπη. Θὰ λαμβάνουμε τὰ δωρήματά Της πρὸς ἱκανοποίησι τῶν αἰτήσεών μας.

Ἡ εὐχὴ μου γιὰ τὴν νέα χρονιὰ εἶναι περισσότερη προσευχὴ στὴν

Παναγία μας για τις οικογένειές σας, για τήν πατρίδα μας, για τήν
Ἐκκλησία μας καὶ για τήν εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Καλή χρονιά καὶ εὐλογημένη!